

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9016/2022
22.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Фудбалски клуб „Топлица“ из Вртиглава, чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против туженог Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4740/21 од 31.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДА

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4740/21 од 31.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 44/21 од 09.08.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац на основу одржаја власник кп. бр. 94/1 - пољопривредно земљиште, ливада II класе, у површини од 0,54.04ха и кп. бр. 94/2 - пољопривредно земљиште, ливада II класе, у површини од 0.52.87ха обе уписане у лист непокретности бр. 171 КО Вртиглав, што је тужена Република Србија, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије дужно признати и трпети да се тужилац на основу ове пресуде упише као искључиви власник наведених парцела код СКН Мионица. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 466.480,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4740/21 од 31.03.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу одржаја власник кат. парцеле бр. 94/1 - пољопривредно земљиште, ливаде II класе, у површини од 0,54.04ха и кат. парцеле кп. бр. 94/2 - пољопривредно земљиште, ливаде II класе, у површини од 0,52.87 ха, обе уписане у лист непокретности бр. 171 КО Вртиглав те да се тужена обавезе да му ово право призна и трпи упис у јавним књигама. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара са

законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 45.000,00 динара.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац ФК „Топлица“ основан је и постоји од 1966. године, а у регистар АПР је уписан као Спортско удружење 16.11.1999. године. Тужилац је током овог поступка тврдио да је од 1966. године у непрекидној савесној, мирној и несметаној државини кат. парцеле број 94/1 ливада II класе и кат. парцеле кп. бр. 94/2 ливада II класе које физички представљају фудбалски терен. Парцеле су уписане као пољопривредно земљиште својине Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Инспекција је 30.10.2020. године, изашла на лице места и констатовала да се парцеле користе незаконито као спортско игралиште. Из извештаја о подацима РГЗ Службе за катастар непокретности Мионица за кат. парц. 94/1 и 94/2 КО Вртиглав од 19.01.2021. године утврђено је да су парцеле настале 1937. године од кат. парц. број 94 која је била ливада корисне површине 1.06.19ха, власништво АА из ... и то кат. парц. број 94/1 ливада II класе површине 0,53.47ха власништво ББ и кат. парц. 94/2 ливада II класе површине 0.52.72 ха која је остала у власништву АА. Уговором о трампи Ов. бр. 295/64 Среског суда у Мионици од 28.07.1964. године, парцела број 94/2 КО Вртиглав постаје општенародна имовина корисник Земљорадничка задруга „Доња Топлица“. На основу уговора о трампи Ов. бр. 117/68 Општинског суда у Мионици од 10.04.1968. године парцела 94/1 КО Вртиглав постаје друштвена својина корисник предузеће „...“ Београд. У предмету број 951-1314/2007 од 28.11.2007. године, комисија на основу Закона о средствима у својини Републике Србије и Закона о пољопривредном земљишту уписује као носиоца права својине Републику Србију са правом коришћења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије на обе катастарске парцеле, све уписано у лист непокретности 171 КО Вртиглав. Сведок ВВ правни следбеник претходног власника парцела у свом исказу је навео да тужилац фудбалски терен држи на основу уговора о поклону којим је Земљорадничка задруга „Доња Топлица“ након добијања парцеле у размену поклонила клубу ради изградње фудбалског терена и да је клуб у државини фудбалског терена преко 54 године које коришћење му нико није оспоравао до извршеног инспекцијског надзора.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев закључујући да је тужилац савесном државином у трајању од преко 20 година, рачунајући од 04.07.1996. године када је ступио на снагу Закон о изменама и допунама

Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СРЈ“, бр. 29/96 од 26.06.1996. године) којим је брисан члан 29. који је забрањивао стицање својине на стварима у друштвеној својини, па до подношења тужбе у овој правној ствари дана 06.11.2020. године, стекао право својине на овим кат. парцелама на основу члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа (ванредни одржај). Имајући притом у виду да је тужилац у савесној државини предметних парцела будући да правни посао по основу кога се налази у државини фактички представља поклон од стране Земљорадничке задруге „Доња Топлица“ која је своје парцеле разменила за предметне парцеле са циљем да се на истим направи фудбалски терен за фудбалски клуб „Топлица“, да се накнадно Земљорадничка задруга припојила предузећу „...“ Београд, а од 2007. године предметне парцеле су уписане као својина Републике Србије на основу измене закона, а не на основу правног посла због чега је првостепени суд закључио да је тужбени захтев основан имајући у виду да се тужилац од свог оснивања према парцелама односио као власник и није био ометан у државини.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, закључивши да државина тужиоца на предметним парцелама није законита, будући да није заснована на пуноважном правном послу који је потребан за стицање права својине, односно да не постоји правни основ за трансформацију друштвене својине у право својине, а ни савесна јер је утврђено да су предметне парцеле биле друштвена својина. Због тога нису испуњени услови ни за стицање својине одржајем, предвиђени чланом 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, јер тужилац није имао савесну државину засновану на пуноважном правном основу.

По оцени Врховног суда другостепени суд је правилно применио материјално право.

Законом о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ“ број 6/80 и 36/90, „Службени лист СРЈ“ број 29/96 и „Службени гласник РС“ број 115/05), који је ступио на снагу 01.09.1980. године, је прописано да савестан и законит држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем, протеком 10 година, а савестан држалац непокретности на који други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година (члан 28. став 2. и 4.), да време потребно за одржај почиње тећи оног дана када је држалац ступио у државину ствари, а завршава се истеком последњег дана времена потребног за одржај. Чланом 72. став 2. и 3. истог закона је прописано да је државина савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова, а да се савесност државине претпоставља. Државина је законита ако се заснива на пуноважном правном послу који је потребан за стицање права својине и ако није прибављена силом, преваром или злоупотребом поверења, јер је тако прописано одредбом члана 77. став 1. истог закона.

Законом о изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СРЈ“ број 29/96), брисана је одредба члана 29. наведеног Закона, којом је било прописано да се на ствари у друштвеној својини право својине не може стећи одржајем. Имајући у виду наведено, тек од ступања на снагу наведених законских измена (04.07.1996. године), може се стећи право својине одржајем и на земљишту у друштвеној, односно касније државној својини и од тада теку рокови прописани чланом 28. наведеног Закона.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови прописани цитираним законским одредбама за стицање права својине на предметним парцелама у корист тужиоца по основу одржаја. Наиме, тужилац користи предметне парцеле као фудбалски терен од 1966. године, Чињеница што тужилац као фудбалски клуб користи наведене парцеле као спортско игралиште- фудбалски терен дуги низ година није од значаја за његов захтев за утврђење права својине по основу одржаја. Тужилац јесте у државини кат. парц. 94/1 и 94/2 , али ова државина не испуњава услове који су потребни за стицање права својине. Тужилац је знао да парцеле на којима се налази фудбалски тетрн нису његове, јер нема пуноважног правног посла за стицање права својине, што је битно за постојање савесности као неопходног услова из члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа за стицање права својине одржајем. Тужилац није доказао да постоји правни основ за стицање права својине односно подобан основ за трансформацију друштвене својине у право својине нити је доказао да је савестан држалац с обзиром да из доказа које је доставио у току поступка, списка промене из извештаја РГЗ од 19.01.2021. године, произилази да су предметне парцеле биле друштвена својина, како је то правилно закључио другостепени суд.

Неосновани су наводи којима се у ревизији понавља да је тужилац у мирној и савесној државини више од 20 година, и да је по том основу такозваним ванредним одржајем стекао право својине на наведеним катастарским парцелама, будући да од дана ступања на снагу новела Закона о основама својинскоправних односа од 04.07.1996. године до дана подношења тужбе у овој правној ствари, тај рок није протекао. Такође, нема ни основа за такозвани редовни одржај, обзиром да наведеним усменим уговором о поклону (након уговора о трампи из 1968. године) поклонодавац Земљорадничка задруга „Доња Топлица“ која је била носилац права коришћења на наведеним катастарским парцелама у друштвеној својини, није могла пренети на тужиоца тим поклоном више права него што је сама имала.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Предмет оцене ревизијског суда нису били наводи у ревизији у којима се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање јер то није дозвољено према члану 407. став 2. ЗПП.

Са изложеног, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић